

Alva och älvan under rabarberbladen

Mormor Karin

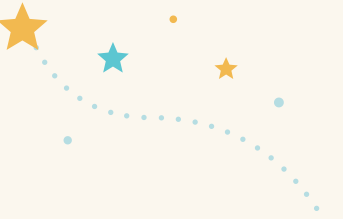
Den här boken tillhör

Skymningen kom till mormor Karins trädgård.
Alva gick på stigen med mormor Karin och
Bamse. En lykta lyste varmt.

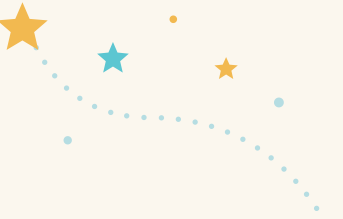

”Under rabarberbladen bor små älvor”,
viskade mormor Karin. ”Men de syns bara för
den som är tyst.” Bamse lade huvudet på
sned.

Alva satte sig alldeles stilla. Hon hörde ett litet prassel. Hon såg en snigel glida över en sten.

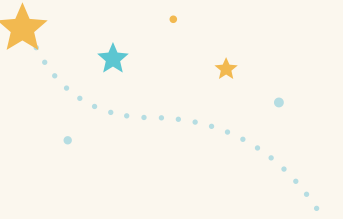

Då kom en liten älva fram. Hennes vingar var som maskrosfjun. Alva höll nästan andan.

”Jag hittar inte hem till min svamp”, pep älvan.
”Vinden virvlade löv över hela min stig.” Alva
nickade.

”Vi hjälper dig”, sa Alva. Mormor Karin lyfte lyktan. Bamse nosade längs marken.

Bamse hittade små glittrande droppar i jorden. ”Det kan vara älvans stig”, sa Alva. De följde dropparna sakta.

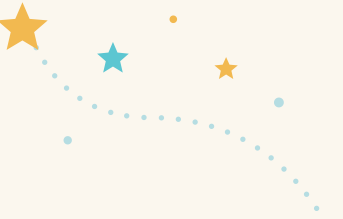

Stigen tog slut vid en rabatt. Bamse ville gå rakt genom blommorna. ”Vi går runt”, sa Alva, ”så får blommorna stå kvar.”

Bakom rabatten låg en hög med torra löv.
Alva såg något rött under dem. "Där är kanske
svampen!"

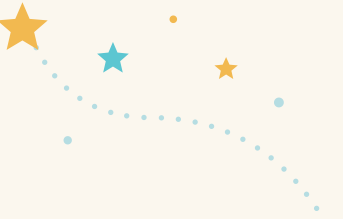

”Vi lyfter bara de lösa löven”, sa Alva. Hon tog en liten pinne och petade försiktigt. Ingen växt behövde ryckas upp.

Där stod svampen, rund och fin. "Mitt hem!"
jublade älvan. Hon flög in under den röda
hatten.

Älvan lät några gyllene prickar dansa i luften.
”Tack för att ni gick varsamt”, sa hon. Bamse
viftade så hela svansen gungade.

Alva gick hemåt mellan mormor Karin och Bamse. Under rabarberbladen glimmade det lite. Alva log och gick extra försiktigt på stigen.

Alva och älvan under rabarberbladen

När Alva sitter alldeles tyst i mormor Karins trädgård, möter hon en liten älva som har tappat bort sin svamp. Med Bamses nos, mormors lykta och Alvas försiktiga idé hittar de hem igen.

sagatilldig.se

